

предметів. Як буде подолана така суперечність? Чи не на шкоду природничим наукам?

Виходячи з перелічених аргументів, а також багатьох інших, які ще можна наводити, ми закликаємо вас шанувати Конституцію України, поважати права громадян на вільний світогляд, сприяти об'єднанню суспільства та не робити провокаційних кроків, і відмінити введення в шкільний курс предмету «Етика віри» або будь-якого іншого предмету, за допомогою якого можливо втручатись у свідомість дітей, нав'язувати їм та їхнім батькам якийсь певний світогляд.

Додаток до звернення. Перелік законів, яким протиричить введення предмету «Християнська етика» у державних школах України:

ст. 35 Конституції України: «Кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої... Церква і релігійні організації в Україні відокремлені від держави, а школа - від церкви. Жодна релігія не може бути визнана державою як обов'язкова.»;

ст. 6 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації»: «Державна система освіти в Україні відокремлена від церкви (релігійних організацій), має світський характер»;

ст. 5 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації»: «Усі релігії, віросповідання та релігійні організації є рівними перед законом. Встановлення будь-яких переваг або обмежень однієї релігії, віросповідання чи релігійної організації щодо інших не допускається»;

ст. 6 Закону України «Про освіту», в якому проголошується «незалежність освіти... релігійних організацій, ... науковий, світський характер освіти»;

ст. 8 Закону України «Про освіту»: «Навчально-виховний процес у навчальних закладах є вільним від втручання... релігійних організацій», «Залучення учнів ... до участі в ... релігійних заходах під час навчально-виховного процесу не допускається»

<http://www.uath.org/zvernennya.php>

Б. Звернення представників православної інтелігенції до українського народу на захист ідеї введення шкільного курсу „Етика віри”.

Ми, представники української православної інтелегенції, ознайомились з аргументами представників Форуму атеїзм в Україні щодо недоцільності введення курсу „Етика віри” в шкільну програму.

Вважаємо своїм громадським обов'язком висловити свої контраргументи з метою підтримки позитивної ініціативи нашого Президента та Уряду.

Введення даного курсу в шкільну програму напряму базується на трьох статтях Конституції України: стаття 11, стаття 15 та стаття 35. Згідно статті 11, «Держава сприяє консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості, традицій і культури, а також розвитку етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів та національних меншин України».

Було б безглуздо стверджувати, що вивчення дітьми основ історичної свідомості, традицій та культури українського народу можливо у відриві від базових засад його релігійності. Останню тисячу років Україна є християнською країною. Саме в цей час в період 14-17 ст.ст. зародилася українська нація і виникла Україна в сучасному розумінні цього слова. Тобто України нехристиянської як такої не існувало ніколи (якщо не вважати за неї УРСР, що не мала елементарних ознак суверенної державності і в межах якої український народ не тільки втратив основну частину своєї культурно-історичної спадщини, а й був підданий прямому геноциду).

Киево- Руська Держава, яка передувала Україні, теж ніколи не знала атеїзму. У другу половину свого існування вона була християнською, а в першу - язичницькою (про язичництво ми знаємо занадто мало для того, щоб всерйоз знайомити з його засадами українських школярів). До речі, треба зазначити, що досвід української історії переконливо свідчить про те, що дехристиянізація та денационалізація фактично були частиною одного єдиного процесу.

Стаття 15 стверджує: «Суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності. Жодна ідеологія не може визнаватись державою як обов'язкова».

Наші опоненти намагаються також використовувати цю статтю в своїх аргументах, але вони навмисне ігнорують один важливий факт. Атеїзм - це теж ідеологія. І в школах він активно пропагується. Мова йде про явно атеїстичні елементи курсів «історія», «біологія» та деяких інших. Українські школярі знайомляться з атеїстичною точкою зору на походження людини, на виникнення світу, виникнення світових релігій. При чому ніяких контраргументів вони у своїх підручниках не бачать. Введення курсу «Етика віри» дозволило б хоча б частково компенсувати ідеологічний диктат атеїзму в сучасній українській школі та припинити брутальне порушення Конституції України.

Стаття 35 проголошує наступне: «Кожен має право на свободу світогляду та віросповідання. Це право включає в себе свободу сповідувати будь-яку релігію, або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноособово чи колективно релігійні культу і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність». Тут ми можемо в основних рисах повторити вищенаведені контраргументи щодо положень статті 15 Конституції України. Але ми б хотіли додати до них те, що атеїзм теж є своєрідною формою релігії зі знаком «мінус». Тому право на свободу світогляду та віросповідання передбачає баланс релігійної та атеїстичної точок зору в системі виховання та освіти.

Можемо сказати, що дискусії з приводу цього питання під заборону не знаходяться. Вони вже активно проводяться. А введення нового курсу в шкільну програму є прерогативою Міністерства освіти. Якщо все ж таки прихильники атеїстичного світогляду мають тверде бажання зупинити процес введення нового курсу, то вони можуть використати для цього всеукраїнський референдум, спираючись на статтю 72: «Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією».

Зазначимо, по-перше, що наші опоненти або насправді не знають про ситуацію в релігійному житті сучасного Заходу, або ж цілеспрямовано приховують істину. В сучасних країнах Заходу релігійне виховання не тільки не ведеться, але й перебуває під заборону. Не будемо зупинятися на переліченні окремих фактів, а радимо всім, хто цікавиться звернутися до праці філософа та соціолога Патріка Бьюкенена «Смерть Заходу».

По-друге, треба зазначити, що багаторазове зростання рівня злочинності, наркоманія, розпушта та інші соціальні хвороби сучасного світу стали нормою життя в країнах Заходу з 1960-х років. Саме тоді християнський вплив на Західне суспільство було підірвано. До 1960-х років релігійне виховання в школах проводилося не лише у формі вивчення закону Божого як окремої дисципліни, але й усім укладом життя навчальних заходів та через загальноосвітні дисципліни. Водночас в суспільстві загалом підтримувалася атмосфера шанобливого ставлення до християнської віри та моралі, а ЗМІ не підривали цю позицію, а навпаки стверджували й пропагували. До того ж, авторитет християнських поглядів було підтримано цілком матеріальним механізмом державної підтримки. Потім вся ця гармонійна система була зруйнована. Для початку ЗМІ радикально змінило свою політику щодо християнства – вони припинили його підтримку та розгорнули масовану

антихристиянську пропаганду, зокрема пропаганду сексуальної революції, свободи нравів, пропаганду вживання наркотиків тощо. Наступним етапом стало реформування в атеїстичному дусі загальноосвітніх шкільних курсів. Та останнім етапом дехристиянізації західного суспільства стала відмова держави від захисту християнських цінностей (поблажливе ставлення до абортів, гомосексуалістів тощо). Формальне релігійне виховання не відмінялось в школах ще достатньо довго. Але потім було скасовано і його. Щодо аргументації наших опонентів з приводу аморальності Церкви, то можемо сказати лише одне: моральні та аморальні люди є всюди, в різних структурах. Аморальність окремих представників депутатського корпусу ще не привід для ліквідації органу Верховної Ради як такого. Мздоїмство окремих професорів ще не привід для ліквідації системи вищої освіти.

Ми виражаємо занепокоєння, що подекуди деякі члени Православної Церкви не відповідають високим моральним вимогам християнства. Це й не дивно, якщо подивитись на нав'язливу і безцеремонну пропаганду з боку ЗМІ вільного (читай - вседозволеного) способу життя без посилань на традиції та цинічного ставлення до морального авторитету Біблії на фоні атеїстичного пафосу про те, що нібито «Бог умер», «релігія віджила своє», «нам не потрібні абсолютні цінності, бо все відносно» та інші. Але ганебна поведінка деяких християн ще не є підставою сумніватися в моральному авторитеті Церкви як такої, її важливості для виховання молоді. Навпаки, саме християнське віровчення і православна християнська етика покликані заповнити той моральний та ідеологічний вакуум українців, що склався в сучасній ситуації. Інакше, цей вакуум буде заповнений іншим - пропагандою насилля, порнографії, вседозволеності, моральної безвідповідальності, що ведеться через ЗМІ.

Пам'ятаймо, що Православна Церква відокремлена від держави, але не відокремлена від народу цієї Держави! Вона турбується про нього! В своєму зверненні до українського народу ми виходимо із найгуманістичніших мотивів подолання сучасної духовної кризи, аморальності, що спричинені саме безвір'ям, зневажливим ставленням до християнства і Церкви зокрема.